

Když se četlo druhé čtení, které je připisováno apoštolu Janovi, napadlo mě, že zde je viditelná velká změna v jeho životě. On a jeho bratr Jakub měli do Ježíše přezdívku: „Boanerges“ (Mk 3,17), synové hromu. Posléze se z Jana stal apoštol Kristovy lásky.

Ve svém listu psaném ke konci století říká: „Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha“ (1 Jan 4,7).

Když však byl mnohem mladší a ještě se učil od Ježíše, měl tyto nápady: „(Samaritáni Ježíše) nepřijali, protože měl namířeno do Jeruzaléma. Když to viděli učedníci Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš, abychom svolali z nebe oheň, aby je zahubil? On se však obrátil a přísně je pokáral“ (Lk 9,53-55).

Jak se stane, že člověk může být tak proměněn? Říká to sám Jan:

„V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás“ (1 Jan 4,9-10).

Jan svědčí o tom, že je to Bůh, kdo mu změnil jeho srdce svou láskou: *Bůh si zamiloval nás.* Jak můžeme my zakusit Boží lásku. Zakusili jsme ji už? Jistě ano. Jen si vzpomenout. Nejednen z nás byl naplněn Bohem, když byl v přírodě. Nejednen z nás zakusil radost z dobře vykonané zpovědi. Nejednen z nás zakusil radost, když se druhý za vás modlil. Nejednen z nás dostal velkou radost, když se po svatém přijímání setkal s Pánem. Nejednen z nás zakusil radost z naplnění Božího povolání v kněžství, manželství, k otcovství či mateřství. Povolání k víře.

Nechme se těmito doteky Boha měnit. Neříkejme, že se nás Bůh nedotkl, že na nás zapomněl. Není to pravda. V modlitbě dnes v tichu po svatém přijímání Pánu poděkujme a nechme se měnit jeho láskou k nám. Nechme Boha pracovat v našem srdci.

Ono to má následně v životě jistou výhodu. Jakou? Bude-li v nás láska Ježíšova, nebudeme-li jí klást překážky, potom Bůh odpoví mocně na naše modlitby: „Potom vám Otec dá všechno, oč ho budete prosit ve jménu mém“ (Jan 15,17).

A snad ještě jedna myšlenka. Být služebníkem Boha, znamená konat, i když někdy s neochotou, co se nám přikazuje, jako například zachovávat desatero. Být přítelem Božím, znamená s radostí dělat to, co by dělal Bůh a zde je pole působnosti tak široké, jak je široký život. Přítel nečeká, co musí udělat, ale dělá s radostí všechno a mnohem víc, než jen je kdesi psáno. Láska je iniciativní, vynalézavá, akční, radostná. Prosme Pána, aby změnil srdce nabručených služebníků v srdce jeho přátel.

